85

தோட்டத்தில்

மத். 26:30, 36-46; மாற். 14:26, 32-42; லூக். 22:39-46; யோவா. 18:1, 4, 11, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

மீட்பின் வரலாற்றில் தோட்டங்கள் என்பவை பெரியதாய்த் தோன்றுகின்றன: நாம் பாவத்தின் தோட்டமான ஏதேன் தோட்டத்தை (ஆதி. 2:8, 17; 3); பெருந்துக்கத்தின் தோட்டமான கெத்செமனே தோட்டத்தை (யோவா. 18:1; மத். 26:36); இயேசு புதைக்கப்பட்டு பின்பு உயிர்த்தெழுந்த பெயரற்ற தோட்டத்தை, நம்பிக்கையின் தோட்டத்தை (யோவா. 19:41, 42; 20); மற்றும் பரதீசு[1] என்ற பலன்தரும் தோட்டத்தை (வெளி. 2:7ஐக் காணவும்)க் காண்கின்றோம். இந்தப் பிரசங்கம், இவற்றில் இரண்டாவதான கெத்செமனே தோட்டத்தைப் பற்றியதாக உள்ளது.

நாம், கெத்செமனேயில் இயேசு என்ற பாடக்கருத்தைப் படிக்கையில், நாம் நிற்கிற இடம் பரிசுத்த பூமி என்பதால் நமது மிதியடிகளைக் கழற்றிப் போட வேண்டும் என்ற மனக்கருத்து மேலோங்கி நிற்கிறது (யாத். 3:5ஐக் காணவும்). D. W. ஃபோர்டு அவர்கள் எனது மன உணர்வுகளை வெளிப் படுத்தினார்:

> நான் [இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும்] மனிதனாக இருக்கின் றேனா என்பதில் நான் சந்தேகம் கொள்ளுகின்றேன். சுவிசேஷப் பதிவேடுகள் முழுவதிலும் ... இருதயத்தை அசைக்கக் கூடியதாக உள்ள ... இந்தக் காட்சியைச் சித்தரிக்க என்னிடத்தில் சொல் திறமைகளை, ஆவிக்குரிய கூருணர்வை அல்லது இறையியல் உட்கண்ணோக்கை நான் கொண்டுள்ளேனா என்று நான் சந்தேகப் படுகின்றேன் ... . ஆனாலும் நான் என்ன செய்யக்கூடும்? நாம் இயேசு என்ற மனிதரிடத்தில் மிகவும் நெருங்கி வருகின்ற இந்த விஷயம் இங்கே உள்ளது, வேறு எங்கும் இல்லை. நான் கெத்செமனேயை விட்டு வெளியேறினால், இயேசுவை அவர் இருந்தவாறு காண்பிக்கத் தவறிவிடுவேன்.[2]

நாம் இயேசுவைத் தோட்டத்தில் காணுகையில், சுவிசேஷப் பதிவேடு களில் மிக அரிதாகவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அவரது [இன்னொரு] பகுதியை நாம் காண்கின்றோம்: அவரது ஊறுபடக்கூடிய மனிதத் தன்மை.[3] அவர் முழுமையும் தேவனாக இருந்தார், ஆனால் அவர் முழுமையும் மனிதனாகவும் இருந்தார். திரு அவதாரம் பற்றி நாம் ஆழ்ந்தறிய

முடியாதவை பல உண்டு; ஆனால், அவ்வப்போது, கிறிஸ்துவின் தேவத்துவத்திற்கும் அவரது மனிதத்துவத்திற்கும் இடையில் இறுக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்த இறுக்கமானது தோட்டத்தில் தவிர வேறு எங்கும் ஒருக்காலும் அதிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டதில்லை. கர்த்தர் தமது சீஷர்களிடத்தில், "ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், *மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது*" என்று கூறியபோது (மத். 26:41), அவர்களைக் குறித்து மட்டும் அவர் பேசவில்லை. அவர் தம்மைக் குறித்தும் பேசினார்.

பரலோகத்தில் இருந்து வந்ததில் கிறிஸ்து, "தம்மையே வெறுமையாக்கி ... *மனித சாயலானார்*" என்று பவுல் எழுதினார் (பிலி. 2:7). எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், இயேசு "இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராயிருக்கும்படிக்கு *எவ்விதத்திலும் தம்முடைய சகோதரருக்கு ஒப்பாக வேண்டியதாயிருந்தது*" என்று கூறினார் (எபி. 2:17). இந்த எழுத்தாளர், கிறிஸ்து "தம்முடைய சகோதரருக்கு ஒப்பாகுதல்" என்பதை அவரது பாடுகளுடன் பிணைத்தார். "அவர் தாமே சோதிக்கப்பட்டுப் பாடுபட்டதினாலே"; அவர் "[அவர்] எல்லா விதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும்" (2:18; 4:15). மாம்சத்தில் இயேசுவின் பாடுகள் என்பது சிலுவையில் அவரது மரணத்தை மட்டுமின்றி (1 பேது. 3:18), தோட்டத்தில் அவரது பாடுகளையும் உள்ளடக்கிற்று. "அவர் மாம்சத்தில் இருந்த நாட்களில், தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி, வேண்டுதல் செய்து" (எபி. 5:7).

இயேசு பூமியில் இருக்கையில் அவரது மாபெரும் யுத்தம் தோட்டத்தில் தான் நடைபெற்றது என்று நான் நம்பி இணங்குகின்றேன். வனாந்தரத்தில் கிறிஸ்து பிசாசுடன் யுத்தம் செய்தார் (மத். 4:1-11) தோட்டத்தில் அவர் தமக்கெதிராக - தமது மனிதத்துவத்துடன் - யுத்தம் செய்தார். J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், "இயேசு தோட்டத்தில் நுழைந்தது முதல் அவர் சிலுவையில் மரித்தது வரை அவருக்குள் இருந்த மனிதத்துவமானது ஏறுமுகத்தில் இருந்தது; 'மனித வடிவில் காணப்பட்டிருந்ததில்' அவர் முழுமையும் மனிதத்துவத்திலேயே இந்தத் துன்பங்களைச் சகித்தார்"[4] என்று கூறியபோது, அவர் சரியாகவே இருந்தார் என்று நான் நம்புகின்றேன். இருப்பினும், நாம் இரகசியத்தின் வட்டாரம் ஒன்றில், - உபதேச விஷயங்களல்ல ஆனால் - அதிசயமும் பயபக்தியும் உள்ள வட்டாரம் ஒன்றில் நாம் பிரவேசிக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டும்.[5]

போராட்டத்தின் ஒரு அரங்கம்

நாம் தோட்டத்திற்குள் அடியெடுத்து வைக்கும்போது,[6] இது போராட்டத்தின் ஒரு அரங்கமாக இருந்தது என்று கூறுவதன்மூலம் தொடங்க என்னை அனுமதியுங்கள். இங்கு கர்த்தர் தமது மாபெரும் யுத்தத்தை என்று சொல்லக்கூடாதிருப்பினும், தமது மாபெரும் யுத்தங்களில் ஒன்றை மேற்கொண்டார்.

பெருந்துன்பத்தின் ஒரு இடம்

இயேசுவுக்கு, கெத்செமனே தோட்டம் பெருவருத்தத்தின் முதலாவது மற்றும் முன்னணியான இடமாக இருந்தது. இந்த சத்தியத்தின் முக்கியத்து வத்தின் காரணமாக, நாம் மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும் இவ்விடத்தில் அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.[7]

மத்தேயு 26:36ல் நாம், "அப்பொழுது, இயேசு அவர்களோடே [தமது அப்போஸ்தலர்களோடே], கெத்செமனே என்னப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து" என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். "கெத்செமனே" என்ற வார்த்தை, "எண்ணெய் பிழியும் இடம்" என்று அர்த்தப்படுகிறது. இந்தப் பெயரானது இந்த வேளைக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது: இந்த இடத்தில்தான், வரவிருந்த நிகழ்ச்சிகள் இயேசுவைக் கீழே போட்டு *அழுத்திப் பிழிந்தன*, சிலுவையின் நிழல் அவரை *நசுக்கிவிடுவதாக* அச்சுறுத்திற்று.

சுவிசேஷங்களின் எழுத்தாளர்கள், கர்த்தருடைய பெருந்துக்கத்தை வரைவளவான சொற்றொடர்களில் விவரித்தனர்: அவர், "துக்கமடையவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்" என்று மத்தேயு கூறினார் (மத். 26:37); அவர், "திகிலடையவும், மிகவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்" என்று மாற்கு எழுதினார் (மாற். 14:33). இயேசு தமது சீஷர்களிடத்தில், "என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவாகத் துக்கங்கொண்டிருக்கிறது" என்று கூறினார் (மத். 26:38). NIV வேதாகமத்தில், "My soul is overwhelmed" ["என் ஆத்துமா துக்கத்தில் மூழ்கிப்போயிருக்கிறது"] என்றுள்ளது. NLT வேதாகமத்தில், "My soul is crushed with grief ..." ["என் ஆத்துமா துக்கத்தினால் நசுக்கப்படுகிறது …"] என்றுள்ளது. "மரணத்துக்கேதுவாக" என்ற சொற்றொடரானது கொல்கொதாவின் பெருந்துக்கத்தைக் குறிப்பதாக மட்டும் இருக்கவில்லை, ஆனால் அது கெத்செமனேயின் பெருந்துன்பத்தையும் குறிப்பதாயிருந்தது. AB வேதாகமத்தில், "I am almost dying of sorrow" ["நான் துன்பத்தினால் ஏறக்குறைய மரித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்"] என்றுள்ளது.

கிறிஸ்து தமது சீஷர்களை விட்டு அப்புறம் சென்று, தரையில் முகங்குப்புற விழுந்து ஜெபிக்கத் தொடங்கினார்: "என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்"[8] (மத். 26:39). "பாத்திரம்" என்பது, அவருக்குக் காத்திருந்த உடல்ரீதியான, உணர்வு ரீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய பாடுகள் யாவற்றையும் குறித்தது.[9] எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், "அவர் … பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம்பண்ணி, வேண்டுதல் செய்து" என்று கூறினார் (எபி. 5:7).

இந்தக் காட்சியை லூக்கா பின்வருமாறு விவரித்தார்: "அவர் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, அதிக ஊக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தரையிலே விழுந்தது" (லூக். 22:44). பஸ்கா பண்டிகையானது முன் வசந்த காலத்தில் வருகிறதாயிருந்த தால், அந்த இரவு நேரக் காற்று குளுமையானதாக, குளிரானதாகக்கூட இருந்திருக்கும் (யோவா. 18:18ஐக் காணவும்). அது வியர்வை இயல்பாக வரும் நேரமாக இருக்கவில்லை. எஜமானரின் முகத்தில் பொங்கிப் பெருகிய வியர்வையானது புறத்தில் இருந்த வெப்பநிலையினால் ஏற்படவில்லை,

அது அகத்தில் இருந்த கலக்கத்தினால் ஏற்பட்டது.

"இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்" என்ற சொற்றொடரைக் குறித்து விளக்கவுரையாளர்கள் வியப்படைகின்றனர். மிகவும் வெளித்தள்ளும் நிலையின் கீழ், முன்நெற்றியில் உள்ள இரத்தக்குழாய்களில் வெடிப்பு ஏற்பட்டு அது வியர்வை நாளங்களுக்குள் கலந்து, இரத்தமயமான திரவம் தோலின் வழியே துளித்துளியாக வெளியேறும் மருத்துவ நிலையானது மிகவும் அறிதானதாவே உள்ளது.[10] லூக்கா ஒரு மருத்துவர் என்ற வகையில், கர்த்தருடைய உள்ளான போராட்டத்தின் வலிவார்ந்த தன்மையை அடிக்கோடிடுவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை விவரித்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆங்கில வேதாகமத்தில் இச்சொற்றொடர், "like drops of blood" என்றுள்ளது. இதில் like என்ற வார்த்தையின்மீது வலியுறுத்தம் இருப்பதற்கு அதிக வாய்ப்புள்ளது: ஆழமான ஒரு காயத்திலிருந்து இரத்தம் வெளியே பாய்வதைப் போல், இயேசுவின் முகத்திலிருந்து இரத்தம் வெளியே பாய்ந்து பூமியில் விழுந்தது.

சில எழுத்தாளர்கள், தோட்டத்தில் கிறிஸ்துவின் பெருந்துன்பத்தை, வரவிருந்த அவரது மரணம் பற்றிய அவரது முந்திய அமைதித் தன்மையுடன் ஒப்புரவாக்குவதில் சிரமம் கொண்டுள்ளனர். "அவர் மரித்தலைப் பற்றி,[11] தெளிவாகத் தெரியும் வகையில் மனக்கலக்கம் எதுவுமின்றி பேசியிருந்தார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். நேர்மாறாகக் காணப்படுபவை பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் எனக்குப் பிரச்சனையெதுவும் இல்லை. முதலாவது, இயேசு தமது முந்திய அறிவிப்புகளை ஏற்படுத்தியபோது, அவர் எப்படிக் காணப்பட்டார் அல்லது அவரது குரல் எவ்வாறு இருந்தது என்பது பற்றி நமக்குக் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை; அவரது குரலும் முகநாடியும், எழுதப் பட்ட பதிவேடுகள் சுட்டிக்காண்பிப்பதற்கும் அதிகமான செய்தியை எடுத்துரைத்திருக்கலாம்.[12] இரண்டாவது, இயேசு "தமது மாம்சத்தில்" ஏற்படவிருந்த மரணத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தார் என்று நான் நம்புகின்றபடியால், அந்த உண்மையான நிகழ்ச்சி நெருங்கி வருகையில் உயர்ந்தபட்சமான அவரது உணர்வுநிலையை நான் அடையாளம் காண முடிகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, நான் அறுவைச் சிகிச்சையை செய்துகொண்ட நேரங்களைப் பற்றி நான் நினைக்கின்றேன். எனக்கு அறுவைச் சிகிச்சை நடப்பதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்பாக, வரவிருந்த அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி என்னால் அமைதியாகவும் பகுத்தறிவுடனும் பேச முடிந்திருந்தது. இருப்பினும், கடைசியாக, மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்தபோது, எனது அமைதித் தன்மை ஆவியாகத் தொடங்கிற்று. இயேசுவின் பின்வரும் கூற்றானது எனக்கு புதிய அர்த்தத்தை ஆதாயப் படுத்துகிறது: "ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது!" அறுவைச் சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவரிடத்தில், "இது அவசியமானது என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நினைக்கின்றீர்களா? இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனிக்க நம்மால் மேற்கொள்ளக்கூடிய வேறு வழி எதுவும் இல்லை என்பது நிச்சயமா?" என்று கூறுவதை நானே கற்பனை செய்து கொள்வதில் எனக்குச் சிரமம் எதுவும் இருந்ததில்லை.

இயேசுவின் ஜெபத்தில் இருந்த "பாத்திரம்" என்பது அவரது உடல் ரீதியான, உணர்வு ரீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய துன்பம் என்று நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தோம். அவருக்குக் காத்திருந்த ஒவ்வொரு வகையான துன்பத்தைப் பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: முதலாவது, உடல்ரீதியான துன்பம் இருக்கும்: முப்பது களின் வயதில் இருக்கும் ஒரு மனிதருக்கு, மரணம் என்பது கவர்ச்சிகர மானதாக இருக்க முடியாது, இது ஒரு இளைஞரின் வாழ்வில் தலையாய/ மிக முக்கியமான காலமாக உள்ளது. நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு பணிநிலையைத் தொடங்கக்கூடிய வயதில், அவர் தமது பணியை முடிக்கவிருந்தார்.[13] அவர் சகிக்கவிருந்த மரணத்தின் வகை என்பது இதைக்காட்டிலும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது: சிலுவை என்பது, மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சித்திரவதைக் கருவிகளிலேயே மிகவும் கொடூரமானது என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தது. ஜான் கிப்ஸன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> அவர் தமது முதுகில் சவுக்கடியை உணருவார், தமது புருவங்களுக்கு மேலாக வைக்கப்பட்ட முள்முடியின் அழுத்தத்தினால் அவரது முகத்தில் இரத்தம் வழிந்தோடியிருக்கும், படைவீரர்கள் அவரது கரங்கள் மற்றும் பாதங்களினூடே ஆணிகளைச் செலுத்திய போது சதையானது கிழிக்கப்பட்டிருக்கும், பின்பு சிலுவையில் அறைதலின் பெருந்துன்பம் இருந்தது - இது ஒரு மெதுவான மற்றும் வாதனைப்படுத்துகிற மரணமாக இருந்தது ...[14]

கிறிஸ்து உணர்வுப்பூர்வமாகவும் துன்புற்றிருப்பார். கிப்ஸன் பின்வருமாறு தொடர்ந்தார்:

> அவர் தமது விரோதிகளினால் தமக்கேற்பட்ட அவமானத்தை, தமது நண்பர்களினால் கைவிடப்படுதலை, மற்றும் தாம் யாருக்காக உழைத்திருந்தாரோ மற்றும் யாருக்காகப் பயன்பட்டிருந்தாரோ, அந்த மக்களின் நன்றியின்மையைச் சகித்துக் கொள்ளும்படி அழைக்கப் பட்டிருப்பார். அவர் யூதத்தலைவர்களின் வெறுப்புணர்வை, யூதாஸின் சதியை, மக்களின் நிலையற்ற மனநிலையை, மற்றும் ஏளனமான மார்க்க நீதியை மற்றும் குடிமை நீதியை எதிர் கொண்டிருப்பார்.[15]

இயேசுவின் உணர்வுப்பூர்வமான பாடுகளில் சிலுவையுடன் தொடர்புடைய அவமானமும் உள்ளடங்கியிருந்தது. சிலுவையில் அறைதல் என்பது, "அடிமைகள், வேறு நாட்டவர்கள், புரட்சி செய்பவர்கள் மற்றும் கொடிய குற்றம் செய்பவர்கள் ஆகியோருக்கென்றே ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தது."[16] கிறிஸ்து, "அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்தார்'' என்று எபிரெயர் 12:2ம் வசனம் கூறுகிறது. ''மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி ..." என்று பவுல் கூறினார் (கலா. 3:13).

இருப்பினும் உடல்ரீதியான அல்லது உணர்வு ரீதியான பாடு என்பது

இயேசுவின் மாபெரும் பாடாக இராமல், ஆவிக்குரிய பாடு என்பதே மாபெரும் பாடாக இருந்தது. இங்கு, டோனால்டு மில்லர் அவர்களின் கூற்றுப்படி, "நாம் நம் மீட்பின் இரகசியம் என்ற ஆழங்காண முடியாத ஆழங்களுக்கு கடந்து செல்லுகின்றோம்"[17] என்பதால், நாம் எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட வேண்டும். சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் பெருந்துன்பத்தைப் பற்றி நாம் பேசமுடியும், ஆனால் நாம் அதை முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. வேதவாக்கியங்கள் போதிப்பவற்றையே நாம் வலியுறுத்த முடியும்: இயேசு சிலுவையில் இருந்தபோது, [நமது] குற்றத்தை அவர் தம்மீது சுமந்தார், ஆகவே நமது பாவங்களுக்குத் தண்டனையையும் சுமந்தார் (ஏசா. 53:6; 2 கொரி. 5:21; 1 பேது. 2:24). பாவம் நம்மைத் தேவனிடமிருந்து பிரிக்கிறது (ஏசா. 59:1, 2), மற்றும் "கர்த்தருடைய சந்நிதானத்தினின்றும் அவருடைய மகிமை பொருந்தின வல்லமையினின்றும்" அகற்றப்படுதல் என்பதே (2 தெச. 1:9; வ. 7-9ஐக் காணவும்) பாவத்திற்கு நிறைவான தண்டனையாக உள்ளது. நமது குற்றங்களை இயேசு சுமந்தபோது, அவரை விட்டுப் பிதாவானவர் தமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளுவதைத் தவிர வேறு தெரிவு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை (மத். 27:46ஐக் காணவும்).

உடல்ரீதியான, உணர்வுரீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய இந்தத் துன்பத்திற்குத் தேவனுடைய குமாரன் செலுத்திய விலை பற்றி நீங்களும் நானும் ஒருபோதும் கற்பனை செய்தும் பார்க்க இயலாது. உலகம் ஜீவனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர் மரிக்க வேண்டியிருந்தது. உலகம் ஒளியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர் இருளில் மூழ்க வேண்டியிருந்தது.

இயேசு தோட்டத்தில் அதிகமான தைரியத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று சில எழுத்தாளர்கள் நினைக்கின்றனர். "மற்றவர்கள் மரணத்தை அதிகமான அமைதியுடன் எதிர்கொண்டிருந்தனர்" என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர். குறைந்தது இரண்டு விளக்கவுரைகள் இங்கு அவசியமானவைகளாக உள்ளன: (1) உண்மையான தைரியம் என்பது பயக்குறைவினால் செயல்விளக்கப்படுத்தப்படுவதில்லை, ஆனால் பயம் நம்மை மூழ்கடித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலும்கூட, சரியானதைச் செய்வதினால் செயல்விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது. (2) வேதனையையும் மரணத்தையும் பலர் எதிர்கொண்டிருந்த போதிலும், கர்த்தரைப் போல் வேறு எவரும் பெருந்துன்பத்தை எதிர்கொண்டதில்லை. கின்னஸ் உலக சாதனைகளின் பதிவேட்டுப் புத்தகமானது,[18] "சகித்துக் கொள்ளப்பட்டவற்றிலேயே மாபெரும் துன்பம்" என்ற ஒரு வகைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது என்றால், அந்தப் பதிவின் அருகில் சிலுவையின் படம் ஒன்று இருக்கும்.

நீங்கள் உங்களையே எப்போதாவது, "பெருந்துன்பத்தின் இடத்தில்" இருந்ததாகக் கண்டதுண்டா? கர்த்தர் அங்கிருந்தார் - அவர் அதைப் புரிந்துகொள்ளுகின்றார் (எபி. 4:15).

ஏமாற்றத்தின் ஒரு இடம்

கெத்செமனே தோட்டம் என்பது இயேசுவுக்குப் பெருந்துன்பத்தின் இடமாக மட்டுமின்றி, ஏமாற்றத்தின் இடமாகவும் இருந்தது.

சட்டப்படியாக, கிறிஸ்துவின் நீட்டிக்கப்பட்ட ஜெப வேளையானது தனிமையில் நடத்தப்பட்டது (மாற். 1:35; மத். 14:23ஐக் காணவும்). ஆயினும் இந்த வேளையில், அவர் துணையின் அவசியத்தை உணர்ந்தார். (அறுவைச் சிகிச்சை பற்றிய எனது விவரிப்புக்குத் திரும்ப என்னை அனுமதியுங்கள்: "நான் அந்த அறுவைச் சிகிச்சையைப் பெற்றபோது, நான் நேசித்தவர்கள் என்னருகில் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்.[19] நான் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றேன் என்பதை நீங்கள் அநேகமாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.") கிறிஸ்து தோட்டத்திற்குள் சென்றபோது, "[அவர்] பேதுருவையும் யாக்கோபையும் யோவானையும் தம்மோடே கூட்டிக்கொண்டு போ[னார்]" (மாற். 14:33). அவர்களிடத்தில் அவர், "நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள்" என்று கெஞ்சினார் (மத். 26:38ஆ). அவர்கள் என்ன செய்தனர்? அவர்கள் தூங்கிவிட்டார்கள். ஆம், அவர்கள் உடல்ரீதியாகவும் உணர்வுரீதியாகவும் சக்தி தீர்ந்து போயிருந்தனர் என்பதை நான் அறிவேன் - ஆனால் (மாற். 14:37ல் இயேசுவின் வார்த்தைகளைத் தழுவுவதென்றால்) அவர்கள் அவரோடுகூட ஒருமணி நேரம் விழித்திருக்கக் கூடாதிருந்ததா?

தோட்டத்தில் கிறிஸ்துவின்மீது ஏமாற்றம் தொடர்ந்து குவியலாயிற்று: அவர் ஆண்டுகள் சிலவற்றை பன்னிருவருடன் செலவிட்டிருந்தார், ஆனால் அவர்களில் ஒருவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தான். அவர் ஆண்டுகள் சிலவற்றை, ராஜ்யத்தின் ஆவிக்குரிய இயல்பைப் போதிப்பதில் செலவிட்டிருந்தார், ஆனால் இன்னமும் பேதுரு அதை மாம்சப்பிரகாரமான ஆயுதங்களால் தற்காக்கப்பட வேண்டிய அரசியல்ரீதியான ராஜ்யம் என்பதாகவே நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஏமாற்றம் உள்ள இடத்தில் நீங்கள் எப்போதாவது உங்களைக் கண்டதுண்டா? இயேசு அங்கிருந்துள்ளார் - அவர் அதைப் புரிந்துகொள்ளுகின்றார்.

கைவிடப்படுதலின் ஒரு இடம்

தோட்டமானது கைவிடப்படுதலின் ஒரு இடமாகவும் இருந்தது. கிறிஸ்து தமது நண்பர்களின் துணையை விரும்பியபோது, அவர்கள் உறங்கினார்கள். கடைசியில், "சீஷர்களெல்லாரும் அவரை விட்டு ஓடிப்போனார்கள்" (மத். 26:56).[20] நீங்கள் உங்களைக் கைவிடப்பட்டதான இடம் ஒன்றில் எப்போதாவது கண்டிருக்கின்றீர்களா? இயேசு அங்கிருந்துள்ளார் - அவர் அதைப் புரிந்துகொள்ளுகின்றார்.

நாம் இங்கு நிறுத்தினால் நமது நேரம் நன்கு செலவிடப்பட்டிருக்கும். நாம் யாவருமே நமது கெத்செமனேக்களைக் கொண்டிருந்துள்ளோம். உண்மையில் உங்களில் சிலர் பெருவருத்தம், ஏமாற்றம் அல்லது கைவிடப்படுதல் என்ற தோட்டத்தில் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கலாம். நீங்கள் எதன் வழியாகக் கடந்து செல்லுகின்றீர்கள் என்பதை இயேசு அறிந்துள்ளார் என்பதை உணர்ந்தறிவது எவ்வளவு முக்கியமானதாக உள்ளது! அவர்

புரிந்துகொள்ளுகின்றார் மற்றும் பரிதபிக்கின்றார். "நம்முடைய உருவம் இன்னதென்று அவர் அறிவார்; நாம் மண்ணென்று நினைவுகூருகிறார்" (சங். 103:14). அவர் "நமது பலவீனங்களைக்குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடியவராக இருக்கின்றார்"; அவர் "எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப் பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிறார்" (எபி. 4:15).

வெற்றியின் ஒரு இடம்

இருப்பினும், இந்த வரலாறு இன்னும் அதிகமாக உள்ளது. கெத்செமனே தோட்டமானது, போராட்டத்தின் ஒரு அரங்கமாக மட்டுமின்றி, அது வெற்றியின் ஒரு இடமாகவும் இருந்தது. இங்கு கர்த்தர் தமது மாபெரும் வெற்றிகளில் ஒன்றை வென்றடைந்தார்.

வேண்டுதலின் ஒரு இடம்

கெத்செமனே தோட்டத்தின் எதிர்மறையான பக்கத்தைப் பார்த்துள்ள நிலையில், நாம் இப்போது அதன் நேர்மறையான பக்கத்திற்குத் திரும்பு வோமாக. முதலாவது, நாம் அந்தத் தோட்டமானது வேண்டுதலின் ஒரு இடமாக இருந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இயேசு ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகவே அந்தத் தோட்டத்திற்குச் சென்றார்: ஜெபிப்பதற்கு. அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில், "நான் அங்கே போய் ஜெபம்பண்ணுமளவும் நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 26:36). கிறிஸ்து தமது வாழ்வின் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்பாகவும், அவை நடைபெறும்போதும் ஜெபிக்கும் வழக்கம் கொண்டிருந்தார்; இதற்கு அவர் இவ்விடத்தில் ஒரு விதிவிலக்கை ஏற்படுத்த மாட்டார்.

ஜெபத்தில் இயேசு பயன்படுத்திய ஒரு சொற்றொடரை நாம் காணும்போது, அவர் ஏன் ஜெபித்தார் என்பதற்கான உட்கண்ணோக்கு நமக்குத் தரப்படுகிறது - இது சுவிசேஷ விவரங்களில் வேறு எங்கும் காணப்படாத ஒரு சொற்றொடராக உள்ளது.[21] அவர், "அப்பா! பிதாவே!" என்று கூறினார் (மாற். 14:36). "Abba" என்பது "அப்பா" என்று அர்த்தப் படுகிற ஒரு அரமாயிக் வார்த்தையாக உள்ளது, ஆனால் அது ஒரு குழந்தை பயன்படுத்துகின்ற ஒரு வார்த்தையாக, அது கற்றுக்கொள்ளுகின்ற முதல் வார்த்தைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. இது ஆங்கிலத்தில் ஒரு குழந்தை "da-da" அல்லது "pa-pa" என்றோ அல்லது தமிழில் ஒரு குழந்தை, "ப்பா" அல்லது "பா-பா" என்றோ கூறுவதுபோன்றதாக உள்ளது.[22] "Abba" என்ற வார்த்தை யானது நெருங்கியதன்மையை, தைரியத்தை மற்றும் ஒரு தொடர்பை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது; இது பிதாவுடன் ஒரு விசேஷித்த உறவைக் காண்பிக்கிறது.

இயேசு தாம் ஜெபித்தது மட்டுமின்றி, தமது சீஷர்களையும் ஜெபிக்கும் படி ஊக்கப்படுத்தினார்: "அவ்விடத்தில் சேர்ந்தபொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: 'நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு ஜெபம்பண்ணுங்கள்' " என்று சொன்னார் (லூக். 22:40). அவர் மரிக்கவிருந்தாலும், அவர் தமக்காக ஜெபிக்கும்படி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவர்களுக் காக ஜெபித்துக் கொள்ளும்படி கூறினார். அவர்களை அவர், "நீங்கள்

சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்" என்று தூண்டுதல் செய்தார் (மத். 26:41). அவர்களுக்கு முன்வந்து கொண்டிருந்த சோதனைகள் என்ன என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்; அவர்கள் வெற்றி பெற்று விளங்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஜெபம் தேவைப்பட்டது.

நீங்கள் பெருவருத்தம், ஏமாற்றம் அல்லது கைவிடப்படுதல் என்ற கெத்செமனே தோட்டத்தில் இருக்கும்போது, அதை வேண்டுதலின் இடமாக்குங்கள்.[23] தேவனிடத்தில் நெருங்கிச் சேருதல் என்பது உதவிகரமாயிராத அளவுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் பெரியதாக இருப்பதில்லை.

கீழ்ப்படிதலின் ஒரு இடம்

கெத்செமனே தோட்டமானது வேண்டுதலின் இடமாக இருந்ததுடன் கூடுதலாக, கீழ்ப்படிதலின் இடமாகவும் இருந்தது. (இது ஒரு திறவுகோல் சத்தியமாக உள்ளது.) இயேசு, ''என் சித்தத்தின்படியல்ல என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவே நான் வானத்திலிருந்திறங்கி வந்தேன்" என்று கூறியிருந்தார் (யோவா. 6:38; எபி. 10:7, 9ஐக் காணவும்). அவர் தமது சீஷர்களுக்கு, "உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக" என்று ஜெபிக்கும்படி போதித்திருந்தார் (மத். 6:10). இப்போது, கடமையானது விருப்பத்துடன் மோதல் கொண்டிருந்த வேளையில், அவர் தமது சொந்தக் கட்டளையைப் பின்பற்றினார். "இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக் கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்" என்று ஜெபித்த பின்பு, அவர் "ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று கூடுதலாகக் கூறமுடிந்தது (மத். 26:39).[24]

ஜெபம் என்பது விண்ணப்பம் செய்யும் பயிற்சியாக மட்டும் இருப்பதில்லை, அது ஒரு நிபந்தனைக்குட்பட்ட பயிற்சியாகவும் உள்ளது என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார்.[25] கிறிஸ்து ஜெபித்த ஒவ்வொரு முறையும், அவரது சித்தமானது அவரது பிதாவின் சித்தத்திற்கு மிகவும் நெருங்கியமைந்தது. முதலில் அவர், "இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று ஜெபித்தார் (மத். 26:39). இரண்டாவது முறை அவர், "இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது" என்று ஜெபித்தார் (மத். 26:42). கடைசியில் அவர் தமது ஜெபத்தின் மூன்றாவது வேளைக்குப் பின்பு, "... பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணாதிருப்பேனோ?" (யோவா. 18:11) என்று கூறக் கூடியவராய் இருந்தார். கும்பலானது இயேசுவைக் கைது செய்தபோது, கயிறுகள் அல்ல ஆனால் தேவனுடைய சித்தமே அவரைத் தப்பித்தலில் இருந்து விலக்கி வைத்திருந்தது.

நீங்கள் அடுத்தமுறை உங்கள் கெத்செமனே தோட்டத்தில் இருக்கும் போது, ஜெபிப்பதற்கு மறந்து விடாதீர்கள். நீங்கள் ஜெபிக்கையில், "என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, ஆனால் உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது'' என்று கூறுங்கள் மற்றும் அதை அர்த்தப்படுத்துங்கள். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலானது சுமையை இலகுவாக்காத அளவுக்கு எந்தச்

சுமையும் அதிக பாரமானதாக இருப்பதில்லை.

பெலப்படுத்துதலின் ஒரு இடம்

கடைசியாக, கெத்செமனே தோட்டமானது பலப்படுத்துதலின் ஒரு இடமாக இருந்தது என்ற கருத்தை நமது கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருவேன். இயேசு, ‘‘விண்ணப்பம் பண்ணி வேண்டுதல் செய்து … கேட்கப்பட்டு” என்று எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் கூறினார் (எபி. 5:7). அவரது ஜெபத்திற்குப் பதிலுரையாக, “வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் தோன்றி, அவரைப் பெலப்படுத்தினான்”[26] (லூக். 22:43).

கிறிஸ்து தமது ஜெபத்தை முடித்த வேளையில், அவரது உள்ளான போராட்டங்கள் ஓய்ந்திருந்தன; அவர் முன்வந்து கொண்டிருந்த கடுமை யான வேளைக்கு ஆயத்தமாய் இருந்தார். “அவர் தாம் பின்னடைவு கொண்டிருந்த பாத்திரத்தை எடுப்பதற்குத் தமது கையை முன்வைத்தார்”[27] (யோவா. 18:11ஐக் காணவும்). “பிதாவின் கரத்திலிருந்து வந்த எதுவும், எவ்வளவு கசப்பாயிருந்தாலும், உலகத்தின் கரத்திலிருந்து வந்த எதைக் காட்டிலும், [அது எவ்வளவு இனிமையாயிருப்பினும்] மேன்மையானதாக உள்ளது.”[28]

அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில், “இதோ, மனுஷகுமாரன் பாவிகளுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிற வேளை வந்தது. எழுந்திருங்கள் போவோம்’’ என்றார் (மத். 26:45ஆ, 46ஆ). அவரைக் கைது செய்ய வந்தவர்கள், அவர் தப்பி ஓடுவார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம்; அதற்குப் பதிலாக அவர், தைரியமாய் அவர்களைச் சந்திக்க முன்னேறிச் சென்றார் (யோவா. 18:4ஐக் காணவும்).

அந்த வேளையிலிருந்து, ‘[கூட்டத்தில்] அவர் ஒருவரே அமைதியே வடிவெடுத்த நபராக இருந்தார் … அவர் எல்லாக் காட்சிகளிலும் நிதானத்துடனும், உள்ளமைதியுடனும் காலங்களினூடே அதிசயமாய் விளங்குகின்ற மேன்மையுடனும்/கண்ணியத்துடனும் கடந்து சென்றார்.”[29] பலியாளாக (victim) இருப்பதற்குப் பதிலாக “அவர் வெற்றியாளராக (victor) இருந்தார்.”[30] போராட்டத்தின் அரங்கில், கிறிஸ்து வெற்றியாளராக இருந்தார்.

நீங்கள் உங்கள் கெத்செமனேயில் இருக்கும்போது, பலத்திற்காகக் கர்த்தரை நோக்குங்கள். நீங்கள் சந்திப்பதற்குத் தேவனால் உதவ முடியாத அளவுக்கு எந்த ஒரு அறைகூவலும் அதிகம் மூழ்கடிக்கப்படக்கூடியதாக இருப்பதில்லை (1 கொரி. 10:13; எபி. 13:5).

முடிவுரை

கெத்செமனே - அங்கு என்ன நடந்தது என்பதைப் போதுமான அளவுக்கு விவரிக்கவோ, அதிகம் குறைவாக[வேனும்] விளக்கப்படுத்தவோ நாம் வகை எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. அது ஒரு பெருவருத்தத்தின் இடமாக, ஏமாற்றத்தின் இடமாக, மற்றும் கைவிடப்படுதலின் இடமாக இருந்தது என்று நாம் அறிய முடிகிறது. இந்த உண்மைகளில் இருந்து, நாம்

சகிக்க வேண்டியவற்றை இயேசு அறிகின்றார் மற்றும் புரிந்து கொண்டுள்ளார் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ளுகின்றோம். இருப்பினும், தோட்டம் என்பது வேண்டுதலின் இடமாகவும், கீழ்ப்படிதலின் இடமாக வும் மற்றும் பெலப்படுத்துதலின் இடமாகவும் இருந்தது. இந்த சத்தியங்கள், கீழ்ப்படிதல், தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது வெற்றிக்கு வழியாக உள்ளது என்று நமக்குப் போதிக்கின்றன. நமது சித்தத்தைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவிப்பது என்பதே நம்மில் எவரும் எப்பொழுதும் சந்திப்பவற்றிலேயே மிகவும் கடினமான பணியாக உள்ளது; ஆனால் இயேசு அவ்வாறுதான் தமது வெற்றியை அடைந்தார், மற்றும் நாமும் அவ்வாறுதான் நம்முடைய வெற்றியை அடைவோம்.

நமது சித்தங்களைக் கீழ்ப்படுத்துதல் பற்றிப் பேசுவதில், நீங்கள் கிறிஸ்தவராவதற்கும் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கும் கர்த்தருடைய கட்டளைகளுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கின்றீர்களா அல்லவா என்று நான் கேட்டாக வேண்டும். நீங்கள் மனம் வருந்திய விசுவாசி என்ற வகையில் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் (முழுக்காட்டுதல்) பெற்றிருக்கின்றீர்களா (மாற். 16:16; அப். 2:38; கலா. 3:26, 27)? நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தால், நீங்கள் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகின்றாரோ, அவ்வாறு வாழ்ந்திருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் அவரிடம் திரும்பி வர வேண்டியது அவசியம் என்றால், அதை இன்றே செய்யுங்கள் (அப். 8:22; யாக். 5:16).

2001ன் வசந்த காலத்தில், பேரழிவை ஏற்படுத்தும் சூறாவளிக் காற்றுகள், நான் நன்கு அறிந்த பகுதியான மகா ஓக்லஹாமா நகரின் பகுதியில் தாக்கின. எனது மனைவியும் நானும் அங்கு வாழ்ந்திருந்தோம், மற்றும் அங்கு இன்னமும் எங்களுக்குக் குடும்பம் உள்ளது. சூறாவளிக்காற்று ஒரு மனிதரின் இல்லத்தை நோக்கிப் பேரிரைச்சலுடன் சென்றபோது, அம்மனிதர் "கர்த்தாவே, நான் இன்னும் தயாராகவில்லையே!" என்று கதறியதாகச் செய்தி அறிவிப்பாளர் ஒருவர் கூறினார். எந்த வேளையிலும் தாக்கக்கூடிய துன்பகரமான நிகழ்ச்சிக்கு நீங்கள் தயாராக இருக்கின்றீர் களா? இல்லையென்றால், தயவு செய்து அதைக் குறித்து இன்றே அக்கறை கொள்ளுங்கள்!

குறிப்புகள்

இது, கெத்செமனேயில் இயேசு என்ற கருத்தின்மீது உயர்வாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு பிரசங்கமாக உள்ளது. இது தானே, ஒரு காட்சி எடுத்துரைப்புக்கு வழிநடத்துவதாக உள்ளது - அது, வரைபடங்களின் வரிசைத் தொடராகவோ, ஓவர்ஹெட் புரொஜெக்டர் எடுத்துரைப் பாகவோ அல்லது ஒரு பவர் பாயின்ட் எடுத்துரைப்பாகவோ இருக்கலாம். 1988ல் ஹார்டிங் பல்கலைக்கழகத்தின் பிரசங்க முகாமில், ஜான் கிப்ஸன் அவர்களால் மிக எளிமையான ஆனால் மிகவும் மனதைத் தொடுகின்ற வகையில் ஒரு எடுத்துரைப்பு பயன்படுத்தப்பட்டது.[31] அவர் மூன்று பிரதான தலைப்புகளைக் கொண்டிருந்தார்: வருத்தம் (Sorrow), தனிமை

(Solitude), *மற்றும் கீழ்ப்படிதல்* (Submission). *கெத்செமனே வரலாறு ஒரு எடுத்துரைப்பு அணுகுமுறைக்கும் இயல்பானதாக உள்ளது: துணைப் பாடத்தைக் காணவும்.*

குறிப்புகள்

[1]*"பரதீசு" என்பது, "தோட்டம்," "பூங்கா," அல்லது "காடு" என்று அர்த்தப்படுகிற கிரேக்க வார்த்தையின் ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது. இது பெரும்பாலும், "மகிழ்வளிக்கும் தோட்டம்" என்று அர்த்தப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.* (The *Analytical Greek Lexicon* [London: Samuel Bagster & Sons Ltd., 1971], 302.) [2]D. W. Cleverley Ford, *Preaching Through the Life of Christ* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publications, 1994), 76. [3]*இயேசு உடல்ரீதியான பசியை அனுபவித்தது (மத். 4:2; 21:18) மற்றும் தாகத்தை அனுபவித்தது (யோவா. 4:6; 19:28) போன்ற மற்ற ஒரு சில நிகழ்ச்சிகள் மனதிற்கு வருகின்றன; ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சிபோல் வேறு எந்த நிகழ்ச்சியும் வடிவளவானதாக வெளிப்படுத்துவதாக இருப்பதில்லை.* [4]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 686-87. [5]*நாம் இரகசியத்தின் வட்டாரம் ஒன்றில் - இயேசுவின் தேவத்துவம் எதிர். அவரது மனிதத்துவம் - என்பதில் பிரவேசிப்பதால், மெக்கார்வீயின் கூற்றும் எனது கூற்றும் நேரெதிராக இருத்தல் என்பது அவசியமானதாக உள்ளது. சிலர் எங்கள் கருத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள்; சிலர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். இந்தக் குறிப்பிட்ட கருத்தில் நீங்கள் எங்களுடன் ஒத்துப்போகின்றீர்களா இல்லையா என்பது முக்கியமல்ல; உங்கள் சுய சிந்தித்தலைத் தூண்டுவதற்காகவே நான் இந்தக் கண்ணோக்கை முன்வைக்கின்றேன்.* [6]*இந்தப் பிரசங்கம் முந்திய பாடத்திற்குப் பின்பு பிரசங்கிக்கப்பட்டால், பின்னணித் தகவல் சிறிதளவு தேவைப்படும் அல்லது ஒன்றும் தேவைப்படாது. இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் தோட்டத்திற்குச் செல்லுதல் பற்றிய விவரங்களை நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம்.* [7]*இதைப் பிரசங்கிப்பதில் நான் ஒரு புன்சிரிப்புடன், "எனவே உங்கள் கடிகாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, கவலைப்படத் தொடங்க வேண்டாம். எஞ்சிய பகுதியை நான் வெகுவிரைவில் முடித்துவிடுவேன்" என்று கூறுவதுண்டு.* [8]*நாம் அறிந்த வரையில், தோட்டத்தில் இந்த நிகழ்ச்சியானது, இயேசு மிகச் சரியாக இவ்வார்த்தைகளைப் பேசிய ஒரே வேளையாக உள்ளது, ஆனால் இந்தச் சிந்தனையானது இதற்கு முன்னதாகவே அவரது மனதில் கடந்திருந்தது (யோவா. 12:27, 28ஐக் காணவும்).* [9]*யூதேயாவில் உறக்கமின்மை என்ற முந்திய பாடத்தில் "பாத்திரம்" என்பது பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்.* [10]*இந்த நிலையானது,* hematidrosis *அல்லது* hemohidrosis *என்று அழைக்கப்படுகிறது* (William D. Edwards, Wesley J. Gabel, and Floyd E. Hosmer, "On the Physical Death of Jesus Christ," *Journal of the American Medical Association* (21 March 1986): 1456. A TV documentary on the life of Christ (December 2001) included a discussion of this phenomenon. *இலண்டன் நகரில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஒவ்வொரு நாளும் குண்டு வீசப்பட்ட வேளையில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய உதாரணம் கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குண்டு வெடிப்பின்போதும், அவளது நெற்றியிலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டு வந்தது.*

[11]*மத்தேயு 16:21; 17:22, 23; 20:17-19.* [12]*இயேசுவின் முந்திய அறிவிப்புகளில் அவர் உண்மையில் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்பதைப் புரிந்துகொண்டிராத நிலையிலும் அது, அவரது சீஷர்களைக் கவலையால் நிரப்பிற்று (மத். 17:22, 23; லூக்.*

18:31-34ஐக் காணவும்). ஒருவேளை அவர் கூறியது என்ன என்பதை விட அதிகமாக, அவரது மரணம் பற்றி அவர் பேசிய வழிமுறையானது அவர்களை அதிகமாகப் பாதித்திருக்கலாம். அவரது மரணம் பற்றிய அவரது முந்திய குறிப்புகளில் குறைந்தபட்சம், ஒன்றாவது, உள்ளான போராட்டத்தை மறைமுகமாய் உணர்த்தியிருக்கலாம் (யோவா. 12:27, 28ஐக் காணவும்). [13]*அதாவது, அவர் தமது "பணியின்" (ஊழியத்தின்) பூமிக்குரிய பருவத்தை முடித்துக்கொள்வார்.* [14]John D. Gipson, "Agony in Gethsemane," *Harding University Lectures* (1988), 155. [15]Gipson, 155. [16]Edwards, Gabel and Hosmer, 1458. *குற்றவாளிகளின் உடைகளை உரிந்து போடுதல் என்பது சிலுவையில் அறையப்படுதலில் கூடுதலாக இருந்த இன்னொரு வெட்கக்கேடாக இருந்தது: வேத வசனங்களில் நிர்வாணம் என்பது அடிக்கடி வெட்கக்கேட்டுடன் இணைவிக்கப்பட்டுள்ளது (ஏசா. 20:4; வெளி. 16:15; ஆதி. 2:25ஐ 3:8, 10உடன் ஒப்பிடவும்).* [17]Donald G. Miller, *Luke,* Layman's Bible Commentary (Atlanta: John Knox, 1959), 155. [18]*The Guinness Book of Records* is a publishing listing of the current record holders for a wide range of activities. [19]*நீங்கள் அநேகமாக, ஒரு இடர்ப்பாடுமிகுந்த வேளையின்போது துணை யொன்றின் அவசியத்தை உணர்ந்தது பற்றிய தனிப்பட்ட விவரிப்பு ஒன்றை இவ்விடத்தில் பதிலுக்கு ஈடாகத் தரக்கூடும்.* [20]*அவர் தேவனால் கைவிடப்பட்டிருக்கவில்லை - ஆனால் இது இந்தப் பிரசங்கத்தின் பிற்பகுதியில் எடுத்துரைத்து முடிக்கப்படும்.*

[21]*யூதத்துவ இலக்கியத்தில், இயேசுவுக்கு முன்பு, தேவனை* "Abba" *என்று எவரேனும் அழைத்ததற்கான பதிவேடு எதுவும் இருப்பதில்லை.* "Abba" *என்ற வார்த்தை, நிருபங்களில் ரோமர் 8:15 மற்றும் கலாத்தியர் 4:6 ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகிறது.* [22]*நீங்கள் வாழும் இடத்தில் "அப்பா" என்பதற்குக் குழந்தைகள் பயன்படுத்தும் ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமான சொற்றொடர்களை நீங்கள் கொண்டிருக்கலாம்.* [23]*தொல்லையின் வேளைகளில் ஜெபித்தலுக்கான அவசியம் பற்றி அதிகமான தகவல்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தில் கூட்டப்பட முடியும் மற்றும் வேண்டும். ஒருவேளை நீங்கள், கர்த்தரிடத்தில் ஜெபித்தது உங்களுக்கு மாபெரும் துன்ப வேளையில் பிழைத்திருக்க உதவிய வேளையொன்றைப் பற்றிக் கூறக்கூடும்.* [24]*இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது, இயேசுவின் கீழ்ப்படிதலின் வார்த்தைகள் பற்றிக் கூறுவதற்கு நான் அதிக விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளேன்.* [25]Adapted from Rick Atchley, "Rematch in the Garden," sermon preached at the Southern Hills church of Christ, Abilene, Texas, 25 March 1984. [26]*அந்தப் பாத்திரத்தை தேவன் அகற்றிப்போடவில்லை, ஆனால் அவர், இயேசுவுக்கு அதைத் தாங்குவதற்கான பலத்தைக் கொடுத்தார். நாம் தேவனிடம் ஜெபிக்கும்போது, அடிக்கடி, அவர் நமது சிரமங்களை அகற்றிப்போடுவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக அவர், நமக்கு அவற்றைச் சுமப்பதற்கான பலத்தைத் தருகின்றார். இவ்வாறு அவர் நம்மை, இதே போன்ற சிரமங்களை எதிர்கொள்ளுகின்ற மற்றவர்களுக்கு உதவக்கூடியவர்களாக்குகின்றார் (2 கொரி. 1:4ஐக் காணவும்).* [27]Gipson, 158. [28]Atchley. [9]H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 204. [30]Ibid.

[31]John D. Gipson, "Agony in Gethsemane," *Harding University Lectures* (1988), 154-58.